

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Παράκλησις ομογενούς γέροντος (1831)

Φίλοι ομογενείς, εις μίαν από τας Ελβετικές συμπολιτείας, επάνω του προεδρικού Θρόνου, φέρονται γραμμένα τα δύο ταύτα ονόματα Ελευθερία και Πατρίς (Liberte et Patrie). Το Λακωνικόν επίγραμμα τούτο είναι πολλής διδασκαλίας μεστόν, άξιον όχι μόνο να επιγράφεται εις τα πολιτικά συνέδρια, αλλά και να το φέρη κρεμαστόν πας ένας πολίτης εις το στήθος ως ιερόν εγκόλπιον και φυλακτήριον της ειρήνης, της ελευθερίας, της αρετής, εις ένα λόγο της ευδαιμονίας του. Από τα δύο ταύτα, πατρίδα λέγω και ελευθερίαν, αδιαιρέτως ενωμένα, κρέμεται όσην η Πρόνοια μας εσυγχώρεσε ν' απολαύσωμεν εις τον παρόντα κόσμο ευδαιμονίαν. Εν από τ' άλλο χωρισμένον δεν αρκεί να μας καταστήσει ευδαίμονας [...]

Τα μέσα ταύτα (δια την απόλαυσιν τινός καλού) είναι τα εξής:

Πρώτον μέσον. Να μείνετε ως διέταξεν απ' αρχής το προσωρινόν πολιτικόν σας σύνταγμα, αβασίλευτοι. Αβασίλευτοι, διότι η σημερινή πτωχή της Ελλάδος κατάστασις δεν είναι ικανή να υποφέρη βασιλείαν, πράγμα και καθ' αυτό βαρυδάπανον, και μέλλον όχι μόνον να σας καταστήση

πτωχότερους, αλλά και να αμαυρώση όλους σας τους υπέρ της ελευθερίας λαμπρούς αγώνας και να σας καταβυθίση εις τον έσχατον βαθμόν της ατιμίας. Εσείς σήμερα, φίλοι ομογενείς, πολιορκείσθε από δύο φατρίας και τρέχετε κίνδυνον να μεταπέσετε από την Επτανησιακήν ψώραν [εννοεί τους επτανήσιους "ευγενείς"] εις την Φαναριακήν λέπραν [εννοεί τους Φαναριώτες τουρκόδουλους ολιγαρχικούς].

Αι δύο αύται φατρίαί, αι καταπολεμούσαι σήμερα μία την άλλην, ευθύς όταν ίδωσι βασιλέα εις την Ελλάδα μέλλουν να ομονοήσωσιν ως αδελφοί, να περικυκλώσωσιν ως ανδράποδα τον νεοφανή βασιλέα, να συγκροτήσουν αυλήν, να τον μεταμορφώσωσιν εις δεσπότην, αν σέβεται το "Ουχ ούτως δε έσται εν υμίν", ή να τον καταστήσωσι δεσποτικώτερον, αν τρέφη τα οποία σπανίως οι βασιλείς αποστρέφονται δεσποτικά φρονήματα και να τον διδάσκωσι πώς και μέχρι πόσου να σας φορολογή, δια να συμμερίζωνται μ' αυτόν τους ιδρώτας σας, να σας βυζάνωσι και αυτό το αίμα, έως και ουδέ εις τους φόρους αρκούμενοι να σας καταχρεώσουσι υποβάλλοντες τα κτήματά σας υποθήκην εις βαρύτατα δάνεια, των οποίων μέλλετε να πληρώνετε σεις τους τόκους και οι απόγονοί σας τα κεφάλαια.

Δεν είναι σχεδόν ουδεμία βασιλεία σήμερα αρκούμενη εις τους φόρους των υπηκόων. Παρά τους συνεχώς αυξανομένους φόρους καταχρεώνονται με δάνεια, ώστε να χρεωκοπήσωσι πολλάκις [...].

Εάν εξεναντίας φορτισθήτε βασιλέα, δεν έχετε να φοβήσθε μόνον (ως έλεγα) το βαρυδάπανον. Άλλο τούτου μυριάκις βαρύτερον και αισχρότερον σας προσμένει, η καταφρόνησις.

[...] ...αφού σας στραγγίξωσιν όλους τους ιδρώτας, μέλλουν και να σας καταφρονώσιν ως δούλους χρεωστούντας να τρέφετε και να στολίζετε την αργίαν των και να σας ονομάζωσι Σκυολόγιον (Canaille), καθώς μας ονόμαζαν Κιοπέκ οι Τούρκοι. Τοιαύτη είναι η διάλεκτος όλων των

ολιγαρχικών. Πώς άλλως ημπορούσαν να διακρίνωνται από τους αδελφούς των οι τιτλοφορούμενοι ευγενέστατοι, ενδοξότατοι, εξοχώτατοι, εκλαμπρότατοι, παρά ονομάζοντες τους λαούς άθροισμα σκύλων; Ναι, φίλοι ομογενείς, Σκυολόγιον! Ποίους; Εσάς, εκ των οποίων εγεννήθησαν οι Βότσαροι, οι Νικήται, οι Μιαούλοι, οι Κάναροι και άλλοι αείμνηστοι ήρωες. Ποιοι; οι μη όντες καλοί να τεκνογονώσι παρά Αρχοντόπουλα, Τσελεπίδας, Βειζατάδας και άλλα αντικοινωνικά μισάδελφα, ανθρωπόμορφα θηρία.

Άλλο, φίλοι ομογενείς, όσων είπα πολύ πλέον αισχρόν και αξιοθρήνητον. Όχι μόνον θέλουν να σας ονομάζει Σκυολόγιον αλλ' όλη των η σπουδή και η ασχολία θελ' είσθαι να σας καταστήσωσιν αληθώς Σκυολόγιον. Μη δυνάμενοι πλέον να ζήτε εντίμως από τους κόπους των ιδίων έργων, των αργών την αργίαν μέλλετε να ζηλεύσετε, αυτούς να μιμήσθε, αυτούς να κολακεύετε, ως δεσπότας και κυρίους σας, και αυτών ανδράποδα να γίνεσθε και σκύλοι, δια να τρέφεσθε καν ως "Κυνάρια από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης αυτών".